

חג הסוכות בעונת האסיף

יצחק פינקל

התנחלות והאחוזות באדמה ומסמלת את הקבע ואת השפע.

מטעם זה יש להניח שהשינוי הגדול, המעבר מן החיים הפרימיטיביים המדבריים והזמניים לחיים קבועים בערים ובכפרים אחרי נצחונם במלחמה עם שבטי כנען עשויים לגרום תחושת בטחה מוגזמת עד זחירות הדעת לכובשי כנען, ויוניחו את טיפול ההתגוננות הצבאית נגד סכנת התקף מן האויבים המתנקשים לקיומם של המתושבים החדשים.

מתוך חשש זה, הגיוני הרבר שהתורה תצווה על הישיבה בסוכה, סמל הארעיות, בעונת האסיף, סמל הקבע והשפע, שרק אז תשמש הסוכה אזהרה נגד תחושת הגדלות והעליונות לגבי הכנענים שהובסו במלחמות הכיבוש.

מן האמור ניתן להסיק כי המוטיב לצו הישיבה בסוכה באסיף אינו סנטימנטלי, כי אם בעיקר צבאי ואזהרה לערות וכוננות כדי למנוע התקפה פתאומית מצד הכנענים במזימתם לגרש את בני ישראל ולהחזירם המדברה לחיי נדודים כבימים שלפני התנחלותם.

כידוע מנמקת התורה את מצות הישיבה בסוכה בזכר הדירה הארעית של בני ישראל במדבר אחרי יציאת מצרים, כמו שנאמר: "שבעת ימים תשבו בסוכות, כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם ממצרים" (ויקרא כ"ג).

נשאלת השאלה, למה לא הסבירה התורה את עיתוי הישיבה; למה דוקא בעונת האסיף ולא בעונה אחרת?

יאמר כאן כי המניע של המצוה הוא מעורפל. אם צו הישיבה בסוכה הוא רק להנציח את החיים הארעיים במדבר של בני ישראל, הישיבה בסוכה תשמש רק זכר סנטימנטלי ותו לא, ככתוב, "כי בסוכות הושבתי..." "הדרא קושיא לדוכתא": למה העיתוי? כלומר מה הוא ההבדל באיזו עונה תתקיים הישיבה בסוכה, בעונת האסיף או בעונה אחרת?

לפי עניות דעתו של כותב שורות אלה, הישיבה בסוכה היא יותר חשובה ממזכרת סנטימנטלית לחיי הנדודים של דור המדבר.

יש לציין שבעונת האסיף מכניסים את כל הפירות והתבואה הגורנה, וכך מהווה העונה מניפסטציה מקסימלית של